

בפני:

השופט סא"ל מאיר ויגיסר

בעניין:

התובע הצבאי

(ע"י ב"כ סגן אמיר גונמן)

נגד

ק/8 [REDACTED]
 (ע"י ב"כ סרן אריאל חברון וסרן ליאור אטקין)

הכרעת דין

פתח דבר

1. נגד הנאשם, [REDACTED], הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה שעניינה שימוש בסם מסוכן, לפי סעיפים 7(א)+ג לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. נטען בכתב האישום, כי עובר ובסמוך ליום 11 בדצמבר 2018, במקום שאינו בידיעת התביעה, השתמש, ללא היתר כדין, בסם מסוכן מסוג "קנאביס".

2. הנאשם **כפר באשמה**. לטענת ההגנה הנאשם לא השתמש בסם מסוכן. נוכח העובדה, כי הראיה היחידה נגד הנאשם היא דגימת השתן שמסר במהלך חקירתו במצ"ח, עיקר טענות ההגנה תקפו את תקינות שרשרת העברת הדגימה אל המעבדה. ההגנה מסרה כי היא אינה עומדת על שמיעת עדותם של עדי המעבדה המופיעים בשרשרת התוך מעבדתית.

דיון והכרעה

3. דגימת השתן היא הראיה היחידה העומדת כנגד הנאשם. מכאן נובעות שתי שאלות בהן נדרשת ההכרעה: הראשונה, היא האם בדמו של הנאשם נמצאו תוצרי חילוף חומרים המעידים על שימוש בסם מסוכן מסוג קנאביס; במסגרת הדיון בשאלה זו, תיבחן בעיקר שרשרת העברת דגימת השתן שמסר הנאשם למעבדה. השאלה השנייה, היא האם הנאשם עשה שימוש מודע בסם מסוכן, כאשר על התביעה להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם היה מודע לשימוש בסם.

4. אקדים ואומר, כי על אף שהתביעה עמדה בנטל להוכיח את תקינות שרשרת העברת דגימת השתן למעבדה, לאחר ששמעתי את עדותו של הנאשם ובחנתי אותה ביחס לשאר הראיות בתיק, **החלטתי להורות על זיכוי של הנאשם**, מחמת הספק, מן האשמה המיוחסת לו בכתב האישום.

5. בנימוקי הכרעת הדין, אביא תחילה, ניתוח קצר של ההלכה בנושא; לאחר מכן, אפרט את העדויות שנשמעו באשר לשרשרת הטיפול בדגימת השתן ולחקירת הנאשם; ולבסוף, אתייחס לעדותו של הנאשם בפניי ואנמק מדוע היא הותירה רושם מהימן.

המסגרת הנורמטיבית

6. מקום שהתביעה מסתמכת, כבענייננו, על תוצאה חיובית של בדיקה מעבדתית עליה להוכיח, מעבר לכל ספק סביר, כי הדגימה שנבדקה במעבדה היא זו שניטלה מהנאשם. כלומר, עליה להוכיח את תקינות "שרשרת" החוליות של העברת הדגימה למעבדה (ראו ע/134/05 **התובע הצבאי הראשי נגד רס"ל מתתיהו** (2006) בפסקה 8 והאסמכתאות שם). ההגנה נדרשת להצביע על חלל או על חסר כלשהו, או על פגמים משמעותיים בשרשרת, באופן המקים את הספק האמור בדבר זהות הדגימה שנבדקה במעבדה לדגימה שניטלה מהנאשם (שם).

7. בכל הנוגע לשאלת מודעותו של הנאשם לשימוש בסם קיימת פסיקה רבה ומגוונת של בית הדין הצבאי לערעורים ושל בית המשפט העליון. בפרשת **שמורק** (ע/119/08 **רב"ט שמורק נגד התובע הצבאי הראשי** (2008)), פרט בית הדין הצבאי לערעורים את ההלכות לעניין זה:

"10. בעניין **לוברטובסקי** (בג"ץ 27/86 **לוברטובסקי נ' בית הדין הצבאי לערעורים**, פ"ד מ(3) 757 (1986); ע/232/84 **רב"ט לוברטובסקי נ' התובע הצבאי הראשי** (1985)) נקבע כי תוצאה חיובית בבדיקת המעבדה המעידה על הימצאות תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן בגופו של נאשם מקימה מסקנה לכאורית בדבר מודעותו של הנאשם לחדירת הסם לגופו. מסקנה לכאורית זו היא חזקה שבעובדה המתבססת על ניסיון החיים והשכל הישר..

אולם, בידיו של הנאשם לעורר ספק סביר בדבר מודעותו ובכך לסתור חזקה זו שבעובדה. ספק סביר זה יכול שיתעורר על ידי אחת מן השתיים: הצבעה על אפשרות ממשית לשימוש לא מודע בסם; או כתוצאה מהתרשמות בית הדין מעדותו של הנאשם ומהכחשתו, אף ללא הצבעה על אפשרות ממשית לשימוש בסם..."

8. **ניתן לסכם, אפוא את ההלכה באופן הבא:** משנמצא כי בדמו של הנאשם נמצאו תוצרי חילוף חומרים המעידים על שימוש בסם מסוכן, קמה חזקה שבעובדה כי צרך את הסם באופן מודע. הנאשם יכול להצביע על אפשרות קונקרטיית לשימוש תמימי בסם אך הוא יכול גם לבקש לזכותו ללא הצבעה על אפשרות ממשית שכזו, אלא מכוח מתן אמון בדבריו כי לא עשה שימוש מודע בסם. **יודגש, כי נטל הראיה לסתור את החזקה שבעובדה מוטל על הנאשם, אך נטל השכנוע עודנו מוטל על התביעה.**

9. אשוב לבחינת הראיות שהוגשו והעדויות שנשמעו ואכריע בשתי השאלות שבמחלוקת, אחת אחר השנייה. הניתוח הראייתי יתמקד בתחילה בשרשרת המוצג ולאחר מכן ישנה את המיקוד לבחינת מהימנותו של הנאשם בכלים הראייתיים המוכרים בפסיקה.

שרשרת הטיפול בדגימת השתן וחקירת הנאשם

10. לדיון ההוכחות שנקבע ליום 8 באוגוסט 2019 הוזמנו העדים: סמלת צנגאוקר, טורי חנון והגברת שויצר. בפתח אותו דיון, הודיעו הצדדים, כי ההגנה החליטה לשנות מעמדתה המקורית ולוותר על עדותם של טורי חנון, טורי חורש ורבי"ט נחשון. בהתאם להסכמה זו, הוגש בהסכמת ההגנה טופס הסכמה למסור דגימת שתן ותוצאות בדיקת ערכת השדה שהוכן על ידי טורי חנון (ת/1). במהלך דיון ההוכחות, התקבלה תעודת עובד הציבור שרשרת ראיות (ת/2).
11. בת/2 חתם טורי חנון כי הוא זה שלקח את הדגימה למקרר. ההגנה ויתרה על עדותו לכן היא מושתקת מלטעון טענות כנגד חלקו בשרשרת הדגימה; במילים אחרות, בכל הנוגע לחוליה הראשונה של שרשרת העברת הדגימה, שתחילתה בנטילת הדגימה מן הנאשם על ידי טורי חנון וסופה בכך שהאחרון העביר אותה אל המקרר הנעול, מוסכם כי היא התבצעה באופן תקין, משום שההגנה לא ביקשה לתקוף את האמור בתעודת עובד הציבור.
12. סמלת צנגאוקר, החוקרת אשר חקרה את הנאשם, העידה בפניי והותירה רושם מהימן של חוקרת מנוסה ומקצועית. למעשה, גם ההגנה לא חלקה על כך בתקירתה הנגדית. במסגרת עדותה, הוגשה אמרת הנאשם הראשונה (ת/3). החוקרת מלאה זכ"די חקירה מפורטים (ת/4 ות/6), בהם כתבה בהגינות, כי האמינה לנאשם בגרסתו כי לא השתמש בסמים. על דברים אלו חזרה בעדותה בפניי: "מאוד האמנתי לו בשלב הזה, הוא דיבר מאוד ישיר, ולא שידר סימנים שמשקר לי" (עמ' 7, שו' 2-3). היא הסבירה כי הנאשם שיתף פעולה בכל שלבי החקירה ולכן הופתעה מאוד מהתוצאה שהתקבלה בבדיקת השתן של הנאשם בערכת השדה (עמ' 3, שו' 8-9). לדבריה, גם הנאשם הופתע מן התוצאה.
13. צנגאוקר הבהירה, כי נוכח תחושתה כי הנאשם דובר אמת, והצעתו של הנאשם למסור דגימת שתן שנייה, החליטה לנקוט בצעד חריג ולבדוק את דגימת השתן של הנאשם בערכת שדה נוספת. באישורו של מפקדה, הם החליטו לבצע בדיקה נוספת. המפקד פתח לנגד עיניו של הנאשם את האריזה של ערכת שדה חדשה ושפך את תחולת כוסית הדגימה אל הכוסית של ערכת שדה החדשה, אך התקבלה תוצאה חיובית נוספת. לאחר מכן, מפקדה של העדה אטם בנוכחותה את כוסית הדגימה. הוא סגר את הפקק והדביק מדבקה על הפקק והכוסית - מדבקה המשמשת כחבק. העדה הציגה בפני הנאשם את ערכת השדה ואחר כך הכניסה אותה לתוך שקית שקופה של חיל המשטרה הצבאית המשמשת לאיטום מוצגים מסוג זה. בשלב הבא, הועברה ערכת השדה למקרר הדגימות הנעול, אך היא לא זכרה מי עשה זאת: מפקדה או טורי חנון.

14. סמלת צנגאוקר היא החולייה השנייה בשרשרת. בתאריך 13 בדצמבר 2018 היא הוציאה את הדגימה ממקרר הדגימות הנעול והעבירה אותה לרבי"ט נחשון. את השלב השלישי בשרשרת הטיפול בדגימה ביצעה רבי"ט נחשון; היא הוציאה את הדגימה ממקרר הדגימות הנעול במצ"ח והעבירה אותה אל המעבדה לתרעולה. בעדותה בפניי, הודתה כי היא אינה זוכרת את מהלך העברת הדגימה, שהוא שגרתי מבחינתה, אך הצהירה, כי בשל אירוע חריג שארע בהמשך, היא זוכרת את שלב קבלת הדגימה במעבדה; לדבריה, היא זוכרת שהגברת שוייצר רשמה על תעודת עובד הציבור כי המספר האישי של הנאשם לא מופיע על המדבקה שעל ערכת השדה, משום שהייתה זו הפעם היחידה שדבר כזה קורה לה (עמ' 17, שו' 23-25, עמ' 18, שו' 15-16, עמ' 19, שו' 19). עדותה הותירה רושם אמין ונהנתה מהיגיון פנימי, על כן אני מאמין לדבריה כי היא זוכרת את האירוע האמור.

15. החוליה הרביעית והאחרונה היא שלב קבלת הדגימה למעבדה לתרעולה. הגברת שוייצר העידה בדיון כי היא אינה זוכרת, כמובן, את האירוע, אך היא מבינה מהרישומים שבתעודת עובד הציבור (מחתימתה ומהערתה בתחתית המסמך), כי היא קיבלה את דגימת השתן של הנאשם למעבדה. חשוב לציין, כי הגברת שוייצר צברה 19 שנות ניסיון בתפקידה; היא התייחסה אל נוהלי המעבדה והסבירה כי בשל טעות לא חתמה במקום המיועד בתע"צ לאישור קבלת דגימת השתן. היא הבהירה, כי הדביקה מדבקה עם מספר טוקסיקולוגי על כוסית דגימת השתן (כלי הקיבול) בעת קבלתה (עמ' 3, שו' 8-12). בעדותה, הותירה שוייצר רושם מהימן ומקצועי, ולכן לא מצאתי מקום לחלוק על מקצועיותה או על יושרה. אומנם, היא הודתה שהיו מקרים שבהם דגימה לא התקבלה במעבדה בשל פגמים כלשהם, שאותם פירטה, אך היא עמדה על דעתה שהמקרה שבפנינו אינו אחד מהם.

16. הפגם שנפל ברישום שמה של העדה בת/2, נרפא עם הגשתה של כוסית הדגימה (ת/9). על הכוסית, המהווה כלי קיבול לדגימה, מודבקות המדבקה עם המספר הטוקסיקולוגי ועל מדבקה נוספת נרשם שמו של הנאשם ומופיעה חתימתו. על הכוסית מסומנים ראשי התיבות של שמו של החוקר חונן (אח 01). מכאן, מובן כי אותה דגימה אכן התקבלה במעבדה לתרעולה והיא זו שנבדקה.

17. את עדותה של הגברת שוייצר, השלימה עדותה של הגברת טפרברג, אשר הבהירה גם היא את נוהלי המעבדה ואת ההקפדה עליהם. עדותה של טפרברג הותירה רושם מקצועי ואמין. היא לא התחמקה מלענות על כל שאלות ההגנה והבהירה כי איננה זוכרת את הטיפול בדגימה הספציפית, אלא מעידה בעקבות הרישום בחוות דעתה, ומכוח "כלל הקפאת הזכירה שבעבר". לשאלות ההגנה, העדה הבהירה כי סביר להניח שראתה שחסרה החתימה של שוייצר, אך מכיוון שכל שאר הפרטים נמצאו בתיק ושניתן היה לשייך את הדגימה לתיק, היא אישרה בחתימתה את הטיפול בתיק הדגימה (עמ' 14 לפרוטוקול). העדה לא שללה אפשרות שטעויות יכולות ליפול גם במהלך הטיפול בבדיקות שתן במעבדה, אך לדבריה לא איתרה טעות שכזו בטיפול בדגימה שבפנינו (עמ' 15, שו' 3-1). ההגנה לא חלקה על תוצאות הבדיקה המעבדתית ומשכך הגברת טפרברג לא נשאלה שאלות מקצועיות בנוגע להליך בדיקת הדגימה במעבדה. חוות דעתה ושרשרת הראיות התוך מעבדתיות התקבלו וסומנו (ת/8).

18. מטעם התביעה, הוגשו בהסכמה אמרתו השנייה של הנאשם, מתאריך 6 בינואר 2019 (ת/5) וזכ"ד החקירה שמלא טורי חורש (ת/7), המפרט את התנהלותו של הנאשם בחקירה.

19. **בפרשת ההגנה** הוגשו המסמכים הבאים: תעודת עובד ציבור העוסקת במוצג של נחקר אחר (ס/1); זכ"ד הסכמה לחיפוש במכשיר הסלולארי (ס/2); דו"ח חיפוש ביחידה (ס/3); זכ"ד חיפוש ביחידה (ס/4); הצהרת נכונות לביצוע חיפוש על הגוף ובכלים (ס/5); חוות דעת של המעבדה לתרעולת העוסקת בנחקר אחר (ס/6); נוהל לדיגוס וקבלת דגימות לבדיקות סמים בשתן ובמוצגים לצרכים משפטיים בצה"ל (ס/7); ותעודת עובד ציבור לטיפול בדגימת שתן של נחקר אחר (ס/8).

ניתוח עדותו של הנאשם

20. בפרק זה, אנתח את עדותו של הנאשם, תוך שימוש במבחנים שנקבעו בפסיקה לשם כך: מבחן ההתרשמות; מבחן ההשוואה החיצונית; מבחן ההשוואה הפנימית ומבחן האישיות (ראו בספרו של המלומד קדמי "על הראיות - הדין בראי הפסיקה" וכן לאחרונה ע"ת/19/14 **התובע הצבאי הראשי נגד סא"ל ארצי** (2019)).

21. אפתח במבחן ההתרשמות ואציין כי עדותו של הנאשם הותירה רושם מהימן ביותר. הנאשם בחר להעיד והתייחס באופן מלא ואמין לכל שאלות התביעה. הוא ניסה לדייק ככל הניתן בפירוט האירועים, תוך שהוא מישיר מבט בעדותו ומשיב לעניין. התרשמתי באופן בלתי אמצעי מסימני האמת שעלו מעדותו; הן מגרסתו העקבית והסדורה, הן מתגובותיו המהירות לשאלות, הן מעמידתו האיתנה על טענתו והן מנחישותו כי גרסתו היא האמת. ניכר כי הנאשם העיד בביטחון עצמי וברוגע. התרשמתי כי הוא אכן חש נפגע מן האשמות שהוטחו כלפיו. נתתי אמון בדבריו לפיהם מסר את הדגימה, כיון שחש שאין לו מה להסתיר.

22. באשר למבחן ההשוואה החיצונית, הנאשם לא התעלם מן הקושי שנוצר בשל תוצאות הדגימה, אך גם לא ניסה לכפות גרסה עובדתית בדיונית או להמציא סיפור עלילה כבוש להסבר התוצאות. הוא לא ניסה לעשות כן גם בחקירתו במשטרה.

23. בשום שלב - לא בעדותו בפני ולא בחקירתו במשטרה - לא ביקש הנאשם לשמור על זכות השתיקה. הוא אף לא מיעט בתשובה כדי להימנע מהפללה עצמית. ההפך הוא הנכון, התנהגותו של הנאשם בחקירתו הייתה ללא רבב. הוא שיתף פעולה באופן מלא עם חוקריו, הסכים לכל חיפוש: על גופו, ביחידתו ובמכשיר הטלפון הסלולארי. כמו כן, הוא הסכים מייד למסור דגימת שתן. לדבריו, שלא נסתרו, הוא שהציע לחוקרת זאת (עמוד 20, שו' 21 לפרוטוקול עדותו של הנאשם; ראו גם בעדות החוקרת בעמ' 7, שו' 2 לפרוטוקול). בזכ"ד מהלך החקירה שערכה החוקרת, נרשם בהקשר זה כי: "חזר ואמר שהוא בחיים לא עישן סמים ולא יעשן, שהוא יודע מה הוא יכול להפסיד אם יעשה זאת וכי מאוד חשוב לו לשמור על התדמית שלו, הוא אמר שאין לו בעיה למסור כל דבר שנצטרך שתן ואפילו דם" (חהדגשה שלי - מ.ו.).

24. יודגש, כי החוקרת ציינה בזכ"ד כי הנאשם "היה בהלם מהתוצאה והתעקש שלא השתמש בחיים בסמים". הנאשם לא חש צורך להיוועץ עם עורך דין במהלך חקירתו הראשונה. הוא מסר גרסה מלאה וכנה והשיב לכל שאלות החוקרת. נראה כי הנאשם סיפר לחוקרת דברים אישיים ושיתף אותה במשבר אישי שהוא חווה, נוכח מחלת סבתו.
25. הנאשם אף לא ניסה להעלות טענת כזב כלשהי באשר לפגמים שצפה בהם בעצמו בנוגע לשרשרת הטיפול בדגימה; הוא העיד בנוגע לכך: "אני באמת לא הכי זוכר מה היה רשום עליה אבל חוץ מהוראות שימוש והוראות אזהרה של הדגימה עצמה אני לא זוכר שהיה רשום עליה הפרטים שלי, השם שלי או המספר האישי שלי אבל אני כן יכול להגיד שזו הבדיקה שבאתי איתה מהשירותים" (עמ' 22, שו' 1-3). הנה כי כן, הנאשם הודה, ביושר, כי אינו זוכר היטב את הפרטים, אך אישר שהדגימה שנשפכה לתוך כוס הבדיקה השנייה היא הדגימה שאותה נתן בעצמו בשירותים. בשונה מנאשמים אחרים שהועמדו לדין בנסיבות דומות, הוא לא ביקש לטעון טענות שווא בנוגע לאי סדרים כלשהם ומסר עדות המתיישבת עם עדותם של החוקרים. משכך, לא נתפס הנאשם בסתירות כלשהן, גרסתו הייתה עקבית במהלך החקירה הראשית והנגדית ולא נמצאו סתירות כלשהן בין עדותו לבין שתי אמרותיו.
26. זאת ועוד, הנאשם נחקר פעמיים במצ"ח, חקירות שנמשכו שעות ארוכות, אך הן לא העלו דבר שמסייע לגרסת התביעה המפלילה. בעידן שבו המכשירים הסלולאריים צופנים בחובם מידע כה רב המפליל נאשמים, לא נמצאה שבו ראיה המסבכת את הנאשם במעורבות פעילה בעולם הסמים.
27. ודוקו, דבריו של הנאשם בעדותו בפניי ובאמרותיו עומדים במבחני ההיגיון, השכל הישר וניסיון החיים - כלומר, במבחן ההשוואה הפנימית. הנאשם הסביר בעדותו בפניי כך: "היא שאלה אותי איך זה הגיוני שיצאה תוצאה חיובית עניתי לה שיכול להיות שזה מעישון פסיבי שזה ליד חברים שלי כי הם שאלו אותי אם אני יושב איתם במקומות סגורים או פתוחים, אם אני יושב איתם הרבה. הם כל כך הרבה הציעו לי לעשן בישיבות שלי איתם ואמרתי להם אני לא מעוניין אני בצבא אני איש קבע, אני יושב איתם במשך שנתיים או שלוש ופעם ב מציעים לי וכל פעם אני מסרב" (עמ' 25, שו' 22-26 לפרוטוקול). לאחר מכן, הודה הנאשם כי הבין שעישון פסיבי אינו יכול להביא לתוצאות שהתקבלו בדגימת השתן שלו.
28. לטעמי, התנהגותו של הנאשם בחקירה מחזקת את האפשרות הממשית כי הוא חף מפשע וכי הסס חדר לגופו באופן בלתי מודע. גרסתו של הנאשם כי קיים קשר בינו לבין עולם הסמים, בכך שהוא נפגש מידי פעם עם חברים המשתמשים בסמים בנסיבות אזרחיות, מפגשים חבריים, מלמדת כי לא ניסה להרחיק עצמו מעולם הסמים בטענות שווא. יתר על כן, גרסתו זו, שהועלתה בהזדמנות הראשונה, הופכת את האפשרות לשימוש בלתי מודע בסם לממשית. בכל מקרה, לא מצאתי כל טעם לדחות את גרסתו שלא השתמש באופן מודע בסמים והיא מהימנה עלי.

29. ועוד יש לציין, כי כאשר נשאל הנאשם על ידי התובע על חבריו שהשתמשו בסמים, ונתבקש לנקוב בשמותיהם, הוא השיב ומנה את שמותיהם ובהמשך לשאלה נוספת אף את שמותיהם המלאים. בכך, הסכים הנאשם להעמיד את גרסתו לבדיקה ואף חשף את חבריו לאפשרות של חקירה. ניכר, כי שאלה זו העמידה למבחן אמיתי את מידת כנותו ומהימנותו של הנאשם, אך הוא עמד בו. דומני, כי מעטים הנאשמים שהיו מוכנים לפרט את שמות חבריהם באופן הזה, במהלך החקירה הנגדית. אומנם, הנאשם הודה כי גילה שנפלה טעות במספר האישי כבר בחקירה השנייה, אך לא אמר זאת לחוקרים. ניתן להבין כי בשלב של החקירה השנייה, פחתה מידת אמונו של הנאשם בתוצאות הדגימה ומכאן מובנת התנהגותו זו. בעדותו בפניי, הודה בכך הנאשם ולא ביקש להסתיר את הקושי שהתנהגות זאת יוצרת.

30. השתכנעתי מעדותו של הנאשם בפניי, כי הנאשם אכן הופתע מתוצאות דגימת השתן. סמלת צנגאוקר, החוקרת המנוסה שחקרה אותו, אישרה בעדותה, בהגינותה הרבה, כי האמינה לנאשם בהכחשתו וכי הופתעה בעצמה מתוצאות דגימת השתן ("הייתי מאוד בהלם מהתוצאה" עמ' 7, שו' 8). לדבריה, החקירה נחרטה בזיכרונה: "**אני חוקרת דיי הרבה זמן ולא קנה לי שהאמנתי לנחקר ובסופו של דבר לא הייתה לי סיבה לזה**"; עמ' 9, שו' 5-4). היא תיארה את התשאול באופן הבא: "דיברתי איתו על החיים שלו, על אופי התפקיד שלו, הוא סיפר לי שהוא רוצה להיות במשטרה, סיפר לי קצת על הקשר עם סבתא שלו, עם חברה שלו, הוא שיתף פעולה לאורך כל שלב התשאול, היתה שיחה מאוד נעימה, לא הרמנו את הקול, הוא ענה על כל מה ששאלתי וכשהרגשתי שמיציתי את השלב הזה ואני מכירה מי הבן אדם התחלתי לדבר איתו על העבירה. הוא טען שלא השתמש בסמים ואין לו שום קשר לזה, הוא אמר שאין בעיה למסור שתן, אם זה מה שנדרש, אני אעשה את זה, **מאוד האמנתי לו בשלב הזה, הוא דיבר מאוד ישיר, ולא שידר סימנים שמשקר לי...**" (כל ההדגשות שלי - מ.ו.; עמ' 6, שו' 34 עד עמ' 7, שו' 3). כאמור, נוכח תחושתה הפנימית כי הנאשם אומר אמת, ביקשה צנגאוקר ממפקדה שיאפשר בדיקה נוספת של דגימת השתן. הנאשם אף הציע לתת דגימת שתן נוספת.

31. התביעה טענה כי הנאשם נדרש להביא עדים להגנתו וכי אי הבאתם, לרבות אי העדתה של חברתו פועלת נגדו. לא אוכל לקבל טענה זו. נוכח גרסתו של הנאשם שלא העלתה אירוע נקודתי אלא עסקה באפשרות של חדירה בלתי מודעת של הסם לגופו לא ראיתי טעם של ממש בעדותה של חברתו של הנאשם. זאת ועוד, דבר מעורבותה של חברתו של הנאשם הייתה ידועה לחוקרי מצ"ח כבר בחקירה והם לא ראו לצורך לחקור אותה בנושא.

32. לאור כל האמור, המערער הצליח לעמוד בנטל הראייה הדרוש ועורר ספק סביר ממשי בדבר מודעותו לשימוש בקנאביס. בהתחשב בתוצאה שאליה הגעתי, מתייטר הצורך לדון בטענת ההגנה להפלייתו של הנאשם, כאיש קבע, לרעה אל מול חיילים בשירות סדיר.

סיכום

33. נוכח התרשמותי הבלתי אמצעית מעדותו של הנאשם התעורר ספק סביר שמא הוא לא ביצע שימוש מודע בסם מסוכן ולכן אני מורה על זיכוי מחמת הספק.

- ניתנה חיוס, ג' תשרי התש"פ, 2 באוקטובר 2019, בפומבי ובמעמד הנאשם והצדדים.

סא"ל מאיר זגניסר
שופט